

tilfredsstillende navnlig angaaende Forholdene paa Grænsenovre i Sjælland. Men jeg vilde gerne vide, om der her i Sjælland kan paavises nogen Forbindelse mellem de Steder, hvor der er Sygdom og de Steder, hvor der er indført Kreaturer fra Udlandet, om den højtærede Minister ved noget om, hvor vidt der til noget af de Steder, hvor der er optraadt Sygdomme her i Sjælland, er kommen Kreaturer, som have passeret Karantænen.

Indevrigsministeren (Singer Slep): De øvrige Spørgsmaal, som ere os imellem, skal jeg lade ligge; vi kunne jo senere komme ind paa dem — jeg fastholder nu min Mening. Det sidste Spørgsmaal skal jeg besvare, saa vidt jeg er i Stand dertil. Det ærede Medlem spurgte, om der er paavist nogen Forbindelse mellem de Sygdomstilfælde, der ere fremkomne, og Indførslen af Kvæg fra syge Egne. En saadan Forbindelse er ikke paavist.

Buff: Ja, det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Vynghy (Golding) nøder mig til at komme med. Jeg havde ikke ventet at skulle tage Ordet under Finanslovbehandlingen; men han nøder os virkelig til at nedlægge en Indsigelse imod et Par af de Bemærkninger, han kom med. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem efter sin militære Stilling farer hidsig ud mod Udtalelser om, at menige Soldater ikke saa not i Lønning, og at Hærvæsenet nu koster saa og saa meget, og langt mere vilde det koste, hvis man lønede vore Soldater, som rimeligt var. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hørdum), udtalte, at han, medens han var Soldat, havde Etstraførtjeneste. Dette refererer vel nærmest til, at det ærede Medlems borgerlige Stilling er Haandværker; jeg tænker, det er det, der særlig har gjort, at det ærede Medlem kunde være i Stand til at staffe sig en Etstraførtjeneste, der ligene noget; saa at den kunde hjælpe til at føde Familien hjemme. Til det ærede Medlem fra Vynghy, som fortalte os, at han nu er militær siden 1851, vil jeg sige: Vil han ogsaa mene, at de militære, som have med Heste at gøre, og det er ikke saa saa, ere i Stand til at fortjene noget ekstra? Det ærede Medlem ryster paa Hovedet og siger: Jeg ved det ikke. Saa er han virkelig en daarlig Soldat fra 1851! Er det ærede Medlem, der endogsaa indtager en meget høj Charge i den danske Armee, saa uvidende om Forholdene, at han ikke ved, om de, der have med Heste at gøre, have

Tid dertil eller ej? Jeg maa forstaa for mit Vedkommende, at de ikke have Tid. Det var nu det ene. Det andet det var, at han lovede os jo i Dag — og det har han gjort i den korte Tid, han har siddet her i denne Sal, hver evigste Gang, der kom noget frem om Mishandling fra overordnedes Side mod Soldater — at vi kunde være ganske forsikrede om, at naar saadanne Beskyldninger kom frem, skulde han straks være paa Pletten til at tilbagevise dem. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem sender et gammelt Ordsprog, som siger: naar man beviser mere, end man kan, saa beviser man ingen Ting? Kender det ærede Medlem det Ordsprog? (Golding: Jo). Maa ja, det er ogsaa et sandt Ordsprog. Det ærede Medlem er, tænker jeg mig, en særdeles human Befalingsmand, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem i den overordnede Stilling, han staar i, hvis det kom til hans Kundskab, at enkelte af hans underordnede vare gaaede hen og havde forset sig mod deres underordnede, straks vilde være paa Raffen af dem, ligesom han er paa Raffen af os herinde. Men hvor kan det ærede Medlem love for, at saa humane ere de alle sammen? (Afbrydelse af Golding): Ja, men der er det, at det ærede Medlem kommer til at bevise mere, end han kan, og derved kommer han til at bevise ingen Ting. Jeg har stoffet Masser af Beviser i denne Sal for Mishandling af Soldater. Da var det ærede Medlem ikke her; men jeg tvivler ikke om, at de militære have fulgt min Birkfomhed paa dette Omraade med, jeg vil ikke sige Sympati, men Opmærksomhed, og derfor maa det ærede Medlem jo vide, at det er bevist faare mange Gange. Det er det, som der al Tid siges fra de Herrers Side: Klage og bevis, og saa har jeg paataget mig adskillige Gange at føre Bevis, og saa blev de vedkommende naturligvis tagne ved Bingenet, og det er jo ikke mere end de overordnedes Pligt, naar det er bevist, at disse Folk have handlet mod Lov og Reglement. Derfor siger jeg for mit Vedkommende: Jeg tror ingenlunde, og det Standpunkt har jeg aldrig nogen Sinde hævdet, at alle Befalingsmænd — nej, ikke paa langt nær — ere brutale mod deres undergivne; aldeles ikke. Men jeg tror virkelig ikke, at alting i Hæren er, som det skal være. Og naar de Herrer komme her og ville have os til at tro, at alt er klappet og klart, at al Ting er, som det skal være, at der ingen Verdens Ting er i Vejen, at der er det faderligste og deiligste Forhold mellem alle Befalingsmændene i den danske Hær og deres undergivne, saa